

I Dansk Folkeparti mener vi, at dette er et rigtig godt lovforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg skulle lige være helt sikker på, om det virkelige er ordføreren for Dansk Folkepartis opfattelse, og at det skulle være en generel opfattelse, at tvistigheder klares ved at give ministeren en bemyndigelse. Jeg tror, jeg citerede nogenlunde ordret.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Ja, det kan godt være, at det var nogenlunde korrekt citeret. Jeg vil sige det på den måde: Der har været nogle uoverensstemmelser, som ordføreren for Socialdemokratiet også har kunnet observere i bemærkningerne til lovforslaget, og man er kommet overens med det. Når jeg siger det på denne måde, er det, fordi det f.eks. er i klagenævnet, at vi giver ministeren en beføjelse til at kunne gå ind som sidste ankeinstans.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jo, og det, der sådan set er det mest interessante i det, er, at det ser ud til at være en fast tendens i lovforslagene, at hver gang der har været en tvist, har ministeren valgt at følge mindretallet og i videst muligt omfang ikke flertallet.

Carina Christensen (KF):

De offentlige arkiver har to hovedformål. Det ene er at bevare historisk værdifulde arkivalier, og det andet formål er at stille de her arkivalier til rådighed for borgere og myndigheder som dokumentation eller til almenkulturelle eller forskningsmæssige formål.

Kl. 20.15

Regeringen har i det her lovforslag til en revision af arkivloven søgt at sikre en god balance mellem dels at tilvejebringe den størst mulige dokumentation, der vurderes at være af betydning for den fremtidige benyttelse, dels at tilvejebringe den størst mulige åbenhed i adgangen til at benytte arkivalier uden derved at udlevere oplysninger, der for en kortere eller længere periode kræver fortrolighed.

En af måderne til at opnå større åbenhed er at nedsætte fristerne for, hvornår arkivalierne er tilgængelige. Det foreslås derfor også, at den almindelige tilgængelighedsfrist nu sættes ned fra 30 år til 20 år.

Fra konservativ side kan vi tilslutte os denne nedsættelse af tilgængelighedsfristen. Med en frist på 20 år opnås der langt større åbenhed, samtidig med at den politisk administrative proces stadig er tilstrækkeligt beskyttet.

Med en ny frist på 20 år må det dog forventes, at man vil opleve en øget anvendelse af fristforlængelser. Det vil jo klart gå imod målet om øget åbenhed, og vi hilser det derfor velkommen, at der med forslaget fastsættes en hovedregel om en overgrænse på 60 år for en fristforlængelse.

Flere af de parter, der har afgivet høringssvar, har påpeget, at fristen for aflevering af statslige arkivalier bør følge tilgængelighedsfristen og således også sættes ned fra 30 år til 20 år.

Fra konservativ side mener vi imidlertid ikke, at der er brug for, at det skrives ind i loven. Det gælder jo allerede, at statens arkivalier skal være afleveret, inden de er 30 år, og altså ikke når de er 30 år gamle. Desuden vil arkivalierne være tilgængelige for offentligheden, når de er 20 år gamle, også selv om de ikke er afleveret til et arkiv.

En anden væsentlig del af forslaget handler om, at den særlige tilgængelighedsfrist på 80 år for arkivenheder, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private forhold, sættes ned til 75 år.

I Det Konservative Folkeparti er vi enige i Kulturministeriets vurdering, at de nødvendige beskyttelseshensyn fortsat vil kunne varetages ved en nedsættelse af fristen til 75 år. Oplysninger om den enkelte borgers private forhold vil som hovedregel ikke være frit tilgængelige for andre inden for den pågældendes levetid, samtidig med at der kan skabes den størst mulige åbenhed.

Vi er også enige i, at der fortsat bør gælde samme tilgængelighedsfrist for straffesager som for sager med personfølsomme oplysninger, og vi kan derfor tilslutte os, at der er fastsættes en frist på 75 år for sager inden for strafferettensplejen.

Hvad angår de områder, hvor der ikke er hensyn, der kan begrunde opretholdelsen af en tilgængelighedsfrist på 80 år, er vi enige i, at de vil kunne varetages forsvarligt af en frist på 50 år.

Arbejdsgruppen har drøftet, hvorvidt der bør oprettes en særlig myndighed, der kan efterprøve og omgøre afgørelser i tilgængelighedsager, der går ansøgeren imod. I Det Konservative Folkeparti mener vi ikke, at der er brug for et særligt ankenævn, da intet tyder op, at borgernes